

GEMEREK - SİVAS - MALATYA ÜÇGENİNDE ARKEOLOJİK BİR YÜZEY ARAŞTIRMASI

Dr. Jak YAKAR
Ayşe Gürsan - SALZMANN

4 Ağustos 1977'de başlayan ve 3 hafta süren arkeolojik yüzeysel araştırması yukarı Kızılırmak vadisinin Gemerek - Hafik kesimi; Ulaş, Kangal ve Alacahan çevreleri; Tohma vadisinin Malatya ile Darende kazasının kuzeyi arasındaki kesimi; Hekimhan çevresi ile bu bölgeye dahil olan Kuruçayın Yazihan ve Hasançeşme arasında kalan dar vadileri kapsamaktadır. Araştırmamız sırasında daha önceden saptanmış ve incelenmiş bazı yerleşme yerleri yeniden gezildi. Bunlardan toplanan yüzeysel malzemesi Arslantepe ve Keban Bölgesi kazılarının stratigrafik sonuçları ışığında yeniden incelendi. Aynı zamanda yeni inşa edilmiş köy yolları sayesinde daha önceden ulaşılamayan sapa yerler gezildi ve bunun sonucunda yeni yerleşmeler saptandı.

Bu araştırmaya izin veren Eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürlüğüne ve çeşitli yardımlarından dolayı Malatya ve Sivas Müze Müdürlüklerine teşekkür ederiz. Bu arada gezilerimize katılan eski Malatya Müze Müdürü Sayın Mahir Akturan'a araştırmadaki büyük katkıları için minnet duyuyoruz.

Amaç : Adı geçen bölge daha önceden Von der Osten, K. Kökten ve C. Burney tarafından gezilmiş ve belli bir ölçüde incelenmişti.¹ Ancak bu araştırmalara ve hatta K. Kökten ve T. Özgüç tarafından gerçekleştirilen küçük çapta kazılara karşın (Bak: dip not 1), Malatya - Sivas

1. Von der Osten, H. H. *Explorations in Hittite Asia Minor, 1927 - 1928 OIC*. 6. Chicago 1929; *Explorations in Hittite Asia Minor, 1929. OIC*. 8 Chicago. 1930 Kökten, K. «Orta, Doğu ve Kuzey Anadolu'da Yapılan Tarih Öncesi Araştırmaları». *Bellekten* 8 (1944), pp. (659 - 680); «1945 yılında T.T.K. Adına Yapılan Tarih Öncesi Araştırmaları», *Bellekten* 10 (1946), pp. 431 - 463. Özgüç, T. «Die Grabung von Maltepe bei Sivas» *Bellekten* 11. (1947), pp. 657-672. Burney, C. «Eastern Anatolia in the Chalcolithic and Early Bronze Age», *AS* 8, pp. 158 - 209 G. H. Brown Antituros bölgesinde yaptığı araştırmalar sırasında Darende içinde olmak üzere Malatya bölgesinin bazı yörelerini incelemiştir. Bak : «Prehistoric Pottery from the «Antitaurus» *AS* 17 (1967), pp. 123. - 167. Ayrıca Uzun yayla bölgesindeki önemli höyüklerden biri olan Havuzköyde yapılan çalışmalar için bk: Boehmer, R.M. «Havuzköy in Ostkappadokien» *AA* 1967, pp. 132-141.

bölgelerinin erken kültür ve tarihi ile ilgili aşağıda belirtilen belli başlı sorular çözümlenemedi :

(a) Yerel kültürlerin (Klasik Çağ öncesi) Malatya ve Sivas bölgelerindeki dağılımları,

(b) Kuzey Suriye ve Mezopotamya kültürlerinin Malatya'nın kuzeyindeki bölgelere etkileri,

(c) Yerleşme çeşitleri ve dağılımları,

(d) Bölgenin 2. bin tarihi coğrafyası,

(e) Mineral, fauna ve flora kalıntılarına göre yerleşme merkezlerinin doğal çevrelerinin rekonstrüksiyonu.

Araştırmamızın amacı bu konuları aydınlatmaya yararlı olabilecek çeşitli arkeolojik ve öbür kalıntıları incelemek ve değerlendirmektir.

Araştırma : İncelenen bölgeler arasında Klasik Çağ öncesi yerleşmelerinin özellikle Eski Malatya ile yukarı Fırat/Tohma vadileri arasında yoğun oldukları görüldü. Ancak, yukarı Fırat bölgesi Karakaya Projesinin araştırma alanı içinde kaldığından,² araştırmamıza Tohma Suyunun Fırat'a döküldüğü noktadan (Res. 1) Gülpınar'a kadar olan kısmından başladık. Tohma vadisinin Göktarla ile Gülpınar kesimi geçit vermeyen engebeli arazi içinde kaldığından, bu bölge ancak kısmen incei enebildi. Göktarla'ya güney - kuzey yönündeki bir yolla ulaşıldı ve bu köyle yakınındaki Kırkpınar köyünde Tohma Suyuna bakan doğal tepelerde iki eski yerleşme bulundu (Harita : 18, 19; Res. 2). Kırkpınar'dan Levent'in kuzeyinde Çatal Bahçe'ye kadar Tohma dağlık bir araziden geçer. Bu bölgede höyüklerle rastlanmadı. Ancak, Levent dağlarında görülen büyük mağaraların (Res. 3) Paleolitik devirlerde iskân edilmiş olmaları mümkündür. Tohma vadisinin Çatal Bahçe/Ozan ve Balaban kesiminde de höyüklerle ya da düz yerleşme izlerine rastlanmadı. Ancak, bu bölgenin iskân edilmemiş olması Darende ile Akçadağ bölgelerini Tohma vadisi ve Levent üzerinden bağlayan eski bir yolun var olmadığı biçiminde yorumlanmamalıdır. İspekcür, Kötükale ve Levent'deki (Doğanlar yakınlarında) Neo - Hitit kabartmaları böyle bir yolun hiç

2. Bak : Özdoğan, M. **Lower Euphrates Basin 1977 Survey** (Middle East Technical University Lower Euphrates Project Publications, Series 1. No. 2) İstanbul 1977

değilse Demir Çağında var olduğuna işaret etmektedir.³ Irmaklı'da (Mezgiden) Tohma Suyuna bitişik ve doğal yola egemen bir noktada yüksek bir kaya kütlelerinde oyulmuş odalara rastlandı. Bu odaların hangi devirde ve hangi amaç ile oyuldukları anlaşılamadıysa da, bu yolun kontroluyla ilgili bir gözetleme yeri olasılığı göz önünde bulundurulmalıdır. Hantaros kalesi denilen bu noktadan Kuluncak nahiyesinin güneyinde kalan Sultanlı'ya değin Tohma Suyu dar ve oldukça sarp kayalık boğazlardan geçer. Kuluncak çevrelerinde Tohma vadisi zaman zaman genişler, küçük fakat tarıma elverişli düzlükler oluşturur. Bu bölgede eski yerleşmelere yalnızca Sofular'da ve Tersihan (Konaktepe) tepelerinde rastlandı. Bunlara ek olarak Başören ve Kuluncak kuzeyinde Darılı'da höyüklerin varlığı bu köylerin sakinleri tarafından haber verildi. Hekimhan, Yazihan ve Hasançelebi dağlık bölgelerinde yaptığımız araştırmalar sırasında dağınık birkaç eski yerleşmeye rastladık. Bunların bir kısmı Malatya'yı Sivas'a bağlayan doğal yolun yakınlarında bulundu. Hekimhan yöresindeki zengin demir yatakları kuşkusuz bu bölgenin iskân tarihinde önemli bir rol oynamıştır.⁴ Alacahan ile Ulaş arasında kalan Kangal bölgesinde tepeler ve küçük yüksek yaylalar yüzey şekillerinin büyük bir kısmını meydana getirir. Kızılırmak ve Fırat kolları tarafından sulanan bu bölge doğuya, güneye ve kuzeye doğal yollarla bağlı olmasına karşın bu bölgedeki höyüklerin sayısı oldukça azdır, Kangal'ın güney - batısındaki Çukurtarla Höyük, Kavak yakınlarındaki Höyük Değirmeni, Kormaç dağlarının güneyindeki Halep Köprüsü Höyük, bu bölgede var olan ender yerleşmelerdendir. Ancak, Reşadiye, Tecer ve Deliktaş dolaylarında bir takım yamaç yerleşmelerinin köylülerce (toprak kazanmak amacıyla) düzleştirilmiş olma olasılığı göz önünde bulundurulmalıdır.

Sivas ilinde Gemerek ile Kayadibi arasındaki höyük dağılımı yoğundur (Harita). Bu bölgede Kızılırmak vadisine Gemerek kuzeyindeki tepelik araziden ulaşıldı. Karaöz köprüsüne gelmeden, köprü'nün batısında aynı adda bir höyük ziyaret edildi. Kızılirmağa egemen doğal bir yükselti üzerindeki bu yerleşme, uzak merkezlere gerek karadan, gerekse nehir yoluyla bağlantısı olmuş olan 2. bin yerleşmelerine iyi bir örnek oluşturmaktadır. Kızılırmak vadisinin Karaöz doğusunda geniş-

3. Kötükale'deki Hitit hieroglif yazıtı (Osten 1930: 99-103) Çatal Bahçe ile Balaban arasındaki yolun inşası sırasında yer yer tahrip olup toprak altında kaldığından bugün görülmesi olanaklı değildir. Levent yakınlarındaki Neo-Hitit kaya kabartması ise 1976 da Malatya Müzesi Müdürü M. Akturan tarafından ziyaret edilip kaydedilmişti.

4. Demir cevherinin bölgedeki dağılımı için bak: Maxwell-Hyslop, K.R. «Assyrian Sources of Iron, a Preliminary Survey of the Historical and Geographical Evidence» *Iraq* 36 (1974), pp. 150, Pl X X.

lemesine karşın yapılan incelemeler sırasında höyüklere rastlanmadı. Bu vadi boyunca yol devam etmediğinden, buraya Yeni Çubuk üzerinden yeniden inildi, fakat yerleşme izlerine rastlanmadı. Bu vadiye üçüncü olarak Şarkışla üzerinden ulaşıldı. Bu noktadan Direkli'ye kadar Kızılıрмаğın her iki yakası araştırıldıysa da bir sonuç elde edilmedi. Bu bölgede eski yerleşmelerin eksikliğini yorumlarken, buraların ve özellikle nehre egemen tepelik arazinin bundan bir süre öncesine değin sık ormanlarla örtülü olduğunu unutmamak gerekir. Kayalıpınar'da nehrin kıyısına yakın bir tepede M. Ö. 1. bin yılına ait malzeme veren bir höyük incelendikten sonra Menteşe yönünde yola devam edildi. Menteşe tren istasyonunda çoğunluk M.Ö. 4. ve 3. bin malzemesi veren büyük bir höyük araştırıldı. Direkli'den Sivas'a dek Kızılırmak oldukça dar ve sarp boğazlardan geçer.

Bu bölgeden sonra, Sivas'ın güney - batısı eski Kayseri - Sivas yolu boyunca Kayadibi'ne doğru (Tecer Dağlarının kuzeyi) incelendi. Tatlıcak köyünde büyük fakat geniş ölçüde tahrip edilmiş bir höyük ziyaret edildi. Buradan bol miktarda M.Ö. 2. ve 3. bin yıllarına ait malzeme toplandı.

Kızılıрмаğın Sivas ile Hafik arasında kalan geniş vadisinin Klasik Çağ öncesi devirlerde yoğun bir biçimde iskân edilmiş olduğu saptandı. Hafik kazasının batısında Durulmuş höyük ile doğusundaki Dışkapı höyük bu bölgede sık rastlanılan tepe yerleşmelerine örnek oluştururlar. Her iki yerleşmede de tepenin zirvesinden başlayarak kayaya oyulmuş basamaklı galerilerin varlığı dikkati çekti. Bunların vaktiyle nehir düzeyine dek inmiş olmaları umulur (Res. 5). Bu galerilerin hangi amaç ile yapıldıkları ve tarihleri hakkında kesin bir şey söylemek olası değildir.⁵

Yerleşme Çeşitleri : Arslantepe - Malatya dışında bu bölgede araştırılan höyüklerin yüzölçümleri, 16 - 20 dönüm arasında değişir. Küçük höyükleri köy yerleşmeleri olarak yorumlamak olasıdır. Buna karşılık Çiftlik Höyük, Fethiye, Karaöz ve Tatlıcak höyükleri 3. bin ve özellikle 2. bin yıllarında yerel yönetim ya da ticaret merkezleri olmuş olabilir.

Höyüklerin tiplerine gelince, bunları aşağıdaki biçimde sıralamaktayız :

(a) Hafif doğal yükseltiler üzerinde höyükler; bunlara genellikle Malatya ovasında ve Gemerek ile Şarkışla arasında rastlanılır (Yeni Çubuk, Karagöl höyükleri gibi).

5. Anadolu'da buna benzer galerilere Çorum, Tokat, Amasya bölgelerinde rastlanır. Bu konuda Von Gall, H tarafından yapılan çalışma için bak: «Zu den Kleinasiatisc- hen Treppentunneln» AA (1967), pp. 504-527.

(b) Yüksek alanlarda ve doğal tepeler üzerinde höyükler; bunlar özellikle Tohma ve Kızılırmak vadilerinde yoğunurlar. Durağan, He- kimhan ve Kangal dolaylarındaki höyükler de bu gruba girerler. Do- ğal tepelerin yerleşme yerleri olarak seçiminde ya da bu tip höyükle- rin yeniden iskân edilmelerinde su kaynakları, ulaşım yolları, çevredeki maden cevherlerinin yakınlığı ve savunma etmenleri kuşkusuz gözönün- de tutuluyordu. Bu tipe örnek olarak Tatlıcak, Karaöz, Dışkapı, Fet- hiye ve Çiftlik höyükleri gösterilebilir.

(c) Tepe yamaçlarında oluşmuş höyükler; bu tip yerleşmelere Toh- ma vadisi boyunca kayalık tepelerde rastlanmaktadır. Bu yerleşmeler küçük olup, topografik nedenler yüzünden ilk işgal ettikleri alanların dışına pek yayılmamışlardır (Res. 2; Plan 3). Bu tip yamaç yerleşme- leri, doğal yükseltilerden farksız göründüklerinden ya da sürülerek za- manla düzleştirildiklerinden arazide uzaktan tanınmaları güçtür.

(d) Doğal tepeler üzerinde tümüslü höyükler; bunlar yuka- rıdaki (b) grubuna girerler. Ancak, Hellenistik-Roma devirlerinde bu tip höyükler doğal tepelerden daha kolay kazıldıklarından bazen tümüslü olarak kullanılmışlardır. Mezar odasının yapımı sırasında kazılan top- raklar yeniden höyüğün tepesine yığıldığından, bunlar tipik höyükgö- rünüşlerini yer yer yitirmişlerdir. Daha çok Şarkışla ve Uzunayla do- laylarında göze çarparlar (Tümüslü Höyük. Harita : 58).

(e) Göller kenarında oluşmuş höyükler; bunlar Sivas'ın doğusunda Pötürge ve Hafik göllerindedirler. Bunlardan Hafik'teki Gölhöyük, K. Kök- ten tarafından kazılmıştı (Harita : 48; Bak dip not 1).

Sonuç : Genellikle keramik malzemesine dayanarak vardığımız ön sonuçları şöyle özetleyebiliriz :

1. Kuzey Suriye/Mezopotamya ile Malatya arasında M.Ö. 3. bin yılları başında ticari ve kültür ilişkilerinin gelişmiş olduğu anlaşılacak tadır. Çarkta yapılmış açık renkli K. Suriye kökenli parçalar özellikle doğu Tohma havzasıyla, yukarı Fırat bölgesinde bol ölçüde bulunur. Orta Anadolu ile olan ilişkilere gelince , ETÇ I de bunun izlerine Malat- ya ovasının dışında rastlamak pek olanaklı değildir.

2. ETÇ I-II de Doğu Anadolu'nun karakteristik siyah perdahlı ve- ya kaba koyu perdahlı parçaları Malatya'dan Sivas'a değin bütün yer- leşme yerlerinde vardır. Ancak Sivas'ın batısında, Gemerek-Sarkışla do- laylarında bu keramiğe rastlanmaz.

6. Bu keramiğin rengi deve tüyü ile krem arasında değişir. İyi ateşlenmiş olup kendinden astarıdır. Topladığımız profiller arasında dışa dönük ağızlı çanaklar, meyvalıklar ,silindir boyunlu yumurta gövdell testileri saymak olasıdır.

3. ETÇ III de, Malatya bölgesi ile K. Suriye arasındaki ticari ve kültürel, ilişkilerin sürmesine karşın yerel keramik gelenekleri özellikle boyalı keramik, bağımsız bir gelişme gösterir. Orta Anadolu, giderek Pontus bölgesiyle ilişkilere ait izleri Malatya'da bulmak olanağı vardır. Dışı kırmızı içi siyah astarlı ve perdahlı zarif kaplar Malatya ovasına Kuzey Anadolu'dan gelmiş olmalıdır.

4. M.Ö. 2. binde, Gemerek - Sivas bölgesi yoğun bir biçimde iskân edilmişti. Bu devrin Orta Anadolu tipi keramik örnekleri Kangal'ın güneyinde ya da Darende'nin doğusunda pek bulunmadı. Tohma havzasıyla Malatya ovasında toplanan perdahlı krem renkli kaba parçalar yerel geleneklerin yanında Orta Anadolu çömlek biçimlerinin etkilerini de yansıtır.⁷ Orta Anadolu etkilerinin Keban bölgesinde Malatya'ya bakarak daha çok duyulmasının nedenlerini ancak ileride yapılacak kazılar aydınlatılabilir.

5. Pittiyariga, Marassanta, Samuha, Arziya gibi önemli 2. bin yerleşme merkezlerinin yerlerinin belirlenmesi için yapılacak çalışmalarda, Kızılırmak ile Tohma/Fırat vadilerindeki höyüklerin önemini göz önünde bulundurmak gerekir. Buralarda yapılacak kazılar kuşkusuz Anadolu'nun tarihi coğrafyasına büyük katkılarda bulunacaktır.

7. Bu parçalar Arslantepe'nin Va-Vb. (Orta ve Geç Tunç) katlarında da bulunmuşlardır. Bak: Palmieri, A. «Scavi Nell' Area Sud-Occidentale di Arslantepe.»

Origini VII (1973), figs 26:3, 7; 27:5,7).

(b) Yüksek alanlarda ve doğal tepeler üzerinde höyükler; bunlar özellikle Tohma ve Kızılırmak vadilerinde yoğunurlar. Durağan, He- kimhan ve Kangal dolaylarındaki höyükler de bu gruba girerler. Do ğal tepelerin yerleşme yerleri olarak seçiminde ya da bu tip höyükle- rin yeniden iskân edilmelerinde su kaynakları, ulaşım yolları, çevredeki maden cevherlerinin yakınlığı ve savunma etmenleri kuşkusuz gözönün- de tutuluyordu. Bu tipe örnek olarak Tatlıcak, Karaöz, Dışkapı, Fet- hiye ve Çiftlik höyükleri gösterilebilir.

(c) Tepe yamaçlarında oluşmuş höyükler; bu tip yerleşmelere Toh- ma vadisi boyunca kayalık tepelerde rastlanmaktadır. Bu yerleşmeler küçük olup, topografik nedenler yüzünden ilk işgal ettikleri alanların dışına pek yayılmamışlardır (Res. 2; Plan 3). Bu tip yamaç yerleşme- leri, doğal yükseltilerden farksız göründüklerinden ya da sürülerek za- manla düzleştirildiklerinden arazide uzaktan tanınmaları güçtür.

(d) Doğal tepeler üzerinde tümüslü höyükler; bunlar yuka- rıdaki (b) grubuna girerler. Ancak, Hellenistik-Roma devirlerinde bu tip höyükler doğal tepelerden daha kolay kazıldıklarından bazen tümüslü olarak kullanılmışlardır. Mezar odasının yapımı sırasında kazılan top- raklar yeniden höyüğün tepesine yığıldığından, bunlar tipik höyükgö- rünüşlerini yer yer yitirmişlerdir. Daha çok Şarkışla ve Uzunyayla do- laylarında göze çarparlar (Tümüslü Höyük. Harita : 58).

(e) Göller kenarında oluşmuş höyükler; bunlar Sivas'ın doğusunda Pötürge ve Hafik göllerindedirler. Bunlardan Hafik'teki Gölhöyük, K. Kök- ten tarafından kazılmıştı (Harita : 48; Bak dip not 1).

Sonuç : Genellikle keramik malzemesine dayanarak vardığımız ön sonuçları şöyle özetleyebiliriz :

1. Kuzey Suriye/Mezopotamya ile Malatya arasında M.Ö. 3. bin yılları başında ticari ve kültür ilişkilerinin gelişmiş olduğu anlaşılacak tadır. Çarkta yapılmış açık renkli K. Suriye kökenli parçalar özellikle doğu Tohma havzasıyla, yukarı Fırat bölgesinde bol ölçüde bulunur⁶. Orta Anadolu ile olan ilişkilere gelince , ETÇ I de bunun izlerine Malat- ya ovasının dışında rastlamak pek olanaklı değildir.

2. ETÇ I-II de Doğu Anadolu'nun karakteristik siyah perdahlı ve- ya kaba koyu perdahlı parçaları Malatya'dan Sivas'a değin bütün yer- leşme yerlerinde vardır. Ancak Sivas'ın batısında, Gemerek-Sarkışla do- laylarında bu keramiğe rastlanmaz.

6. Bu keramiğin rengi deve tüyü ile krem arasında değişir. İyl ateşlenmiş olup kendinden astarlıdır. Topladığımız profiller arasında dışa dönük ağızlı çanaklar, meyvalıklar ,silindir boyunlu yumurta gövdeli testilerl saymak olasıdır.

3. ETC III de, Malatya bölgesi ile K. Suriye arasındaki ticari ve kültürel, ilişkilerin sürmesine karşın yerel keramik gelenekleri özellikle boyalı keramik, bağımsız bir gelişme gösterir. Orta Anadolu, giderek Pontus bölgesiyle ilişkilere ait izleri Malatya'da bulmak olanağı vardır. Dışı kırmızı içi siyah astarlı ve perdahlı zarif kaplar Malatya ovasına Kuzey Anadolu'dan gelmiş olmalıdır.

4. M.Ö. 2. binde, Gemerek - Sivas bölgesi yoğun bir biçimde iskân edilmişti. Bu devrin Orta Anadolu tipi keramik örnekleri Kangal'ın güneyinde ya da Darende'nin doğusunda pek bulunmadı. Tohma havzasıyla Malatya ovasında toplanan perdahlı krem renkli kaba parçalar yerel geleneklerin yanında Orta Anadolu çömlek biçimlerinin etkilerini de yansıtır.⁷ Orta Anadolu etkilerinin Keban bölgesinde Malatya'ya bakarak daha çok duyulmasının nedenlerini ancak ileride yapılacak kazılar aydınlatabilir.

5. Pittiyariga, Marassanta, Samuha, Arziya gibi önemli 2. bin yerleşme merkezlerinin yerlerinin belirlenmesi için yapılacak çalışmalarda, Kızılırmak ile Tohma/Fırat vadilerindeki höyüklerin önemini göz önünde bulundurmak gerekir. Buralarda yapılacak kazılar kuşkusuz Anadolu'nun tarihi coğrafyasına büyük katkılarda bulunacaktır.

7. Bu parçalar Arslantepe'nin Va-Vb. (Orta ve Geç Tunç) katlarında da bulunmuşlardır. Bak: Palmieri, A. «Scavi Nell' Area Sud-Occidentale di Arslantepe.»

Origini VII (1973), figs 26:3, 7; 27:5,7).

Yerleşme Yerlerinin Listesi

1 — Arslantepe	32 — Dikili
2 — Gelinciktepe	33 — Aşağı Sazlıca
3 — Çiftlik	34 — Horomkan
4 — Ispendere	35 — Yukarı Sülmenli
5 — İzolu (Kale - Habib Uşağı Köyü)	36 — İsaköy
6 — Abus Ağa Höyük (Düz Tarla)	37 — Karahöyük
7 — Pirot (Kıyıcak)	38 — Çukurtarla
8 — Fırat Höyük	39 — Halep Köprüsü Höyük
9 — İmamlı	40 — Siçan Höyük
10 — Silbistan (Toygır)	41 — Höyük Değirmeni
11 — Köse Höyük	42 — Fero
12 — Sinanlı	43 — Sivrikaya
13 — Hasırcılar I	44 — Kültepe, Tepecik (Pötürge)
14 — Hasırcılar II	45 — Dışkapı
15 — Hasırcılar III	46 — Durulmuş
16 — Alişan	47 — Karabayır
17 — Samanköy	48 — Pilir
18 — Göktarla	49 — Maltepe
19 — Dışlıktepe (Kırkpınar)	50 — Höyük
20 — Kaya Kabartması	51 — Tatlıcak
21 — İkinciler	52 — Kayalıpınar
22 — Ören	53 — Mentеше
23 — Kötükale	54 — Kayadibi
24 — Ispekçür (Yeşiltaş)	55 — Hanlı
25 — Fethiye	56 — Karatepe
26 — Hasartepe	57 — Kül Höyük
27 — Yukarı Budaklı	58 — Tümüülüslü Höyük
28 — Hasarkaya	59 — Karagöl Höyük (E. Çubuk)
29 — Bahçedamı (Kala Tepe)	60 — Yeni Çubuk Höyük
30 — İhsanlı	61 — Karaöz Höyük
31 — Yeşilkale	62 — Hornavil
	63 — Havuzköy

Yerleşme Yerlerinin Listesi

1 — Arslantepe	32 — Dikili
2 — Gelinciktepe	33 — Aşağı Sazlıca
3 — Çiftlik	34 — Horomkan
4 — Ispendere	35 — Yukarı Sülmenli
5 — İzolu (Kale - Habib Uşağı Köyü)	36 — İsaköy
6 — Abus Ağa Höyük (Düz Tarla)	37 — Karahöyük
7 — Pirot (Kıyıcak)	38 — Çukurtarla
8 — Fırat Höyük	39 — Halep Köprüsü Höyük
9 — İmamlı	40 — Siçan Höyük
10 — Silbistan (Toygır)	41 — Höyük Değirmeni
11 — Köse Höyük	42 — Fero
12 — Sinanlı	43 — Sivrikaya
13 — Hasırcılar I	44 — Kültepe, Tepecik (Pötürge)
14 — Hasırcılar II	45 — Dışkapı
15 — Hasırcılar III	46 — Durulmuş
16 — Alişan	47 — Karabayır
17 — Samanköy	48 — Pilir
18 — Göktarla	49 — Maltepe
19 — Dışlıktepe (Kırkpınar)	50 — Höyük
20 — Kaya Kabartması	51 — Tatlıcak
21 — İkinciler	52 — Kayalıpınar
22 — Ören	53 — Mentеше
23 — Kötükale	54 — Kayadibi
24 — Ispekçür (Yeşiltaş)	55 — Hanlı
25 — Fethiye	56 — Karatepe
26 — Hasartepe	57 — Kül Höyük
27 — Yukarı Budaklı	58 — Tümüülüslü Höyük
28 — Hasarkaya	59 — Karagöl Höyük (E. Çubuk)
29 — Bahçedamı (Kala Tepe)	60 — Yeni Çubuk Höyük
30 — İhsanlı	61 — Karaöz Höyük
31 — Yeşilkale	62 — Hornavil
	63 — Havuzköy